

[Fibiger.]

egner sig til udvalgsbehandling, og selve princippet er der vist ingen der er uenige om.

Jeg er imidlertid standset ved det samme som det ærede medlem hr. Heick, nemlig at det kan volde vanskeligheder at få en lille landejendom, der ligger inde i en landsby, nedlagt for at få en jordfordeling gennemført. Man må være noget mere smidig, således at man ikke hæfter sig ved, at der i en anden lov står, at man ikke må nedlægge mindre landejendomme. Hvis man kan få de andre ejendomme bedre, må man ikke hæfte sig for meget ved lovbestemmelser, som man nok kan dispensere fra under disse forhold.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale, at vi ser på lovforslaget i et udvalg, og jeg kan tilsige det velvillig behandling.

Kirkegaard: Selvom vi her i landet i de allerfleste egne har en tilfredsstillende jordfordeling, kan vi af bemærkningerne til dette lovforslag se, at de hidtidige kommissioner har haft ret betydelige opgaver at løse siden 1950, og der vil selvfølgelig efterhånden vise sig en del problemer, som skal løses. Når en kreds af lodsejere nærer ønske om af praktiske grunde at gennemføre en udskiftning, byder lovforslaget en betydelig hjælp med bistand på adskillige områder, og jeg har for mit vedkommende ingen bemærkninger at gøre til, at en enkelt lodsejer, som måske er mindre velvilligt indstillet overfor en udskiftning, ikke skal være i stand til at hindre en udvikling, som ellers er fornuftig.

Jeg skal ikke komme ind på forslaget om enkeltheder iøvrigt, blot vil jeg gerne stille den højtærede landbrugsminister et spørgsmål, idet jeg dog er indforstået med, at det ikke er en udstykningslov, vi behandler; det er et problem, som har forbindelse med det, som både det ærede medlem hr. Heick og det ærede medlem hr. Fibiger var inde på, nemlig de små brug, der kan ligge indenfor et område, som er under udskiftning. Jeg vil da gerne spørge den højtærede landbrugsminister, om man ud fra de erfaringer, som foreligger, tør gå ud fra, at de indeklemt ejendomme, når en udskiftning er færdig, ikke er noget problem, i alt fald ikke noget væsentligt problem. Det ville være rart, om

det spørgsmål kunne løses samtidig med det, vi behandler i dag, ved sammenlægning eller eventuel nedlægning af de pågældende ejendomme, som det er nævnt af de ærede tidligere ordførere. Det er et spørgsmål, som i høj grad interesserer i hvert fald de danske husmandsforeninger.

Med disse bemærkninger skal jeg på det radikale venstres vegne tilsige velvillig behandling af det fremsatte lovforslag.

Fuglsang: Jeg kan ligesom de foregående ordførere udtrykke min tilfredshed med det forslag til jordfordelingslov, som den højtærede landbrugsminister her har fremsat. Efter min mening er det absolut en forbedring af den lov, vi har i øjeblikket, og jeg finder ingen grund til at komme ind på de mere administrative ændringer, men vil blot sige et par ord om de mere reelle ting i lovforslaget.

Efter min og mit partis mening er det et fremskridt, at en lodsejer nu kan tvinges til at gå ind i en jordfordelingsplan med indtil 25 pct. af sin ejendoms grundværdi mod før 15 pct., når en sådan plan besluttet af et flertal af lodsejere. Endvidere er der ændringerne i reglerne om statslån til udflytning af ejendomme i forbindelse med jordfordeling; medens grænsen nu er 50 000 kr., foreslås den sat op, så den følger statshusmandslovens lånegrænser, d. v. s. forhøjet til 54 500 kr. og i særlige tilfælde til 61 500 kr. Endvidere er pantsætningsgrænsen sat op med 20 pct., og endelig kan der ydes tilskud, svarende til $\frac{1}{5}$ af lånet. Jeg finder, at disse ting er ganske væsentlige fremskridt, en ganske betydelig hjælp til udflytterne, selvom jeg selvfølgelig er klar over, at en sådan mand stadig må råde over en ganske betragtelig egenkapital, ofte ikke stort mindre end det, han kan få stillet til rådighed fra statens side.

Som af den højtærede landbrugsminister fremhævet er en rationel jordfordeling af stor praktisk værdi, ikke mindst af hensyn til den om sig gribende rationalisering, men også i forbindelse med landvindingsarbejde, jordforbedring, vejanlæg, o. s. v., som tilsyneladende alle er enige om er af stor værdi til, at man kan tillade en enkelt mand at hindre dens praktiske gennemførelse.

Som det tidligere er nævnt, er denne lov af ganske særlig betydning for Sønderjyl-